

Ömer Bedrettin Uşaklı

- şiirler -

Yayın Tarihi:

9.4.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yasal Uyarı: Bu ekitap, bilgisayarınıza indirip kayıt etmeniz ve ticari olmayan kişisel kullanımınız için yayınlanmaktadır. Şiirlerin kopyalanması, gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman Antoloji.Com tarafından yayınlanmıştır. Antoloji.Com tüm bölümleriyle, Fikir ve Sanat Eserleri Yasası'na %100 uygun olarak yayın yapmaktadır.

Ömer Bedrettin Uşaklı (1904-1946)

Uşak'ta doğdu,23 Şubat 1946'da İstanbul'da öldü. İlk şiirlerini yükseköğrenimi sırasında Milli Mecmua'da yayımlandı.1927'de Mülkiye Mektebi'nden mezun oldu. Bursa'da maiyet memuru olarak staj yaptı. Mudanya kaymakam muavinliğine atandı. Daha sonra çeşitli ilçelerin kaymakamlıklarında bir süre de Artvin vali vekilliğinde bulundu.1938-1943 arasında mülkiye müfettişliği yaptı.7. dönem Kütahya milletvekili seçilerek meclise girdi.

Anadolu'da görev yaptığı yıllarda tanıdığı yöreler, kişisel izlenim ve gözlemleri şiirinin duygu ve düşünce kaynağını oluşturmuştur. Doğayı izlenimci bir gözle, ülke gerçeklerini ve bireysel duygulanışları içli bir duyarlığın sezgileriyle ve öznel bir bakışla, şiirinde yansıtmıştır. Anadolu'dan değişik, canlı görünüşler çizmiştir. Kullandığı simgeler ve yaptığı betimlemelerle 'hayal'i ön planda tutmuştur. Doğa, gurbet, deniz, ölüm ve özlem, şiirlerinin başlıca temalarıdır. Hece ölçüsü geleneğine bağlı kalmıştır. Giderek öz bakımından, bu geleneğin öncüleri olan F.N. Çamlıbel ve O.S. Orhon'un etkilerinden arınmış, çağdaş Fransız şiirinin yapı özelliklerinden yararlanmıştı.

Eserleri:

Deniz Sarhoşları,1926, (değiştirilmiş 2. Basım 1929) ; Yayla Dumani,1934; Sarıkız Mermerleri,1940; Yayla Dumani-Seçme Şiirler,1945.

Deniz Hasreti

Gözümde bir damla su deniz olup taşıyor
Çöllerde kalmış gibi yanıyor, yanıyorum
Bütün gemicilerin ruhu bende yaşıyor
Başımdaki gökleri bir deniz sanıyorum

Nasıl yaşayacağım ey deniz senden uzak
Yanıp sönüyor gözlerimde fenerin
Uyuyor mu limanda her gece sallanarak
Altından çivilerle çakılmış gemilerin?

Sevmiyorum suyunda yıkanmamış rüzgarı
Dalgaların gözümde tütüyor mavi, yeşil...
İçimi güldürmüyor sensiz ay ışıkları
Ufkunda yükselmeyen güneşler güneş değil

Bir gün nehirler gibi çağlayarak derinden
Dağlardan, ormanlardan sana akacak mıyım?
Ey deniz, şöyle bir gün sana bakacak mıyım
Elma bahçelerinden, fındık bahçelerinden?

Ömer Bedrettin Uşaklı

Deniz Sarhoşları

Köpükten omuzları birbirine dayanmış
Yüksek, mağrur başları akşam rengiyle yanmış
Sahile koşuyorlar bak deniz sarhoşları! ..

Bazen yırtık yelkenli bir sandala çarparak
Bazen ufkun kıpkızıl şarabına taparak
Gitgide coşuyorlar bak deniz sarhoşları! ..

Rüzgarların ıslığı en yakın yoldaşları
Yıllarca dövünerek içi yenmiş taşları
Bir anda parçalayıp doycak bu sarhořlar! ..

Çılgın gönüllerinde aşkın en büyük kını
Yosunlu kayaların o yeşil gözlerini
Deli aşıklar gibi oycak bu sarhoşlar! ..

Ömer Bedrettin Uşaklı

Kim Bilir?

Güneşle beraber söndüğüm akşam,
Ağlayacak hangi rüzgâr, kim bilir?
Mermer bir heykele döndüğüm akşam,
Baş ucumda kimler yanar, kim bilir?

Her yanında yanık bülbüller öten
Bahçelerden bir gün sessiz geçerken
Tabutumu yeşil dallar içinden
Seyredecek hangi bahar, kim bilir?

'Nerde bizi candan seven o yolcu? '
'Niçin türküleri aksetmez oldu? '
Diyerek ruhuma çam kokusunu
Yollayacak hangi dağlar, kim bilir?

O yıl güllerimi kimler derecek?
Bağımda üzümler nasıl erecek?
Bana en son yudum suyu verecek
Hangi pınar, hangi pınar, kim bilir?

Ömer Bedrettin Uşaklı

Sarıköz Mermerleri

Afrodit, aşk tahtını kurmuş yüksek başında,
Yakubun rüyasından sanki iz var taşında...
Şahikanda yaşamış efsane dünyaları,
Senden birer parçaymış kainatın dağları...
Yalçın tepelerinde kartal saklı yuvalar,
Eteğinde Aşil'den ses veren Truvalar;
Binbir çiçek açarken ormanlarında yer yer,
Saçlarını tararmış körfezinde periler...
Bahar, meşalelerle sende alkışlanırmış,
Yapraklar solarken de başında ağlanırmış...
Venüs, şen sahilinde yatarmış kumsallara,
Her taşın bir taç gibi sunulmuş krallara...
İlyad'ı çamlarının dibinde yazmış Homer,
Lesbos'tan akşamları seyretmiş seni Bodler...
Barbaros, göklerinde tanımış ülkelerini,
Yeşil ormanlarında yapmış gemilerini...
Sarıköz'in derdiyle çatlamış kayaların,
Sarıköz'ü anarak esiyormuş rüzgarın...
Taşında ve suyunda ağlıyor onun sesi,
Zümrüt tepelerinde türkmenlerin kabesi...
Mağrur güzelliklerin ruhunda ve tenimde,
Senin yüksek başından dileğim var benim de...
Bir şey istemiyorum, ne çiçek, ne de çemen...
Ne dağ çileklerinden, ne beyaz çam balından,
Ne gemiler yapılan o kızıl çam dalından...
Ne ceylan, ne de ince türkmen dilberlerinden...
Bir parça istiyorum meşhur mermerlerinden...
Ne üstüne destanlar, sevdalar yazmak için;
Ne şekilsiz derdime bir şekil kazmak için...
Fıskiyeli havuzlar, heykeller kurmuyorum;
Mermerinden saraylar yapıp oturmuyorum;
Bir şelale parçası, bir kevser ister gibi,
Onu çürütmeyecek bir cevher ister gibi;
Bir parça istiyorum meşhur mermerlerinden...
Ne ceylan, ne de ince türkmen dilberlerinden;
Sarıköz'in gözyaşı damlamış bir yerinden
Bir parça istiyorum meşhur mermerlerinden...
Toprağına gömdüğüm bir dağ sümbülü için,
Eteğine koyduğum bir küçük ölü için...

Ömer Bedrettin Uşaklı

Sılaya Giderken

-Babamın ölümü üzerine-

'Gidip de gelmemek var, gelip de görmemek var.'
Diye ağladığın gün gözümde yandı anne!
Öksüz gönlümde yine bir dert uyandı anne!

Teselli edemiyor beni ne gül ne bahar...
Şu öksüzlük acısı derin.... Çok derin anne!
En sonra çıktı söylediklerin anne! ...

Bulutlar, kara kuşlar dolaşiyor başımda;
Bilmiyorum, varlığım alevden bir gölge mi?
Dumanlı bir hatıra titriyor göz yaşımda,

Haykırıyor gönlüme engin denizler, dağlar:
'Gidip de gelmemek var, gelip de görmemek var! '

Ömer Bedrettin Uşaklı

Son Dilek

Aşıkım, dağlara kurulu tahtım,
Çobanlar bağrımı dağlarda geçer,
Günümü yıl eden şu kara bahtım,
Engin gurbetlerden çağlarda geçer

Hasretle doldurur geçtiğim yeri,
Vahşi kuş sesleri, yaban gülleri
Bazen Akpınar'a giden bir peri,
İnce yollarımı bağlarda geçer

Örtse gözlerimi sonsuz bir diyar
Mezarım kalsa dağlara yadigar,
Gönlümü çiğneyip geçen nazlı yar,
Belki mezarımdan ağlar da geçer.

Ömer Bedrettin Uşaklı